

I. Son rapor Oymaagac Höyük-Nerik 2014

01 Kazı üyeleri (Res. 1)

T.C. Kültür Bakanlığı temsilcisi Seda BAŞAR'ın ve kazı başkan vekili Yrd. Doç. Dr. Akın Temür'ün yardımıyla sekizinci kazı sezonu 30 Haziran ile 2 Ekim 2014 arasında gerçekleştirildi. Farklı dallardan gelen toplam 30 bilim adamı ile 9 Alman Arkeolog ve 19 Türk öğrenciler katıldı.

Bazı kazı üyeleri katılamadılar. Patrizia Camatta, Lars V. Görne ve Veronika Haupt hastalandılar. Harun R. Bağcı, Hasan Dincer, İlter K. Hatipoğlu, Burhan Sadıklar, Jan Bertram, G. İlgezdi-Bertram ve Tuba Tekin zaman ayıramadılar. Jens Rohde doktora nedeniyle katılamadı. M. Moore ve A. Hotzan-Tchabashivili başka bir kazıya katıldılar. J. Eerbeek izin alamadı ve T. Bekker Nielsen ekim ayında planlanan kendi yüzey araştırmasına hazırlandı.

02 İşçiler (Res. 2,3)

Çok fazla yükselen tütün fiyatları nedeniyle Temmuz ve Ağustos aylarında Oymaagac Köyü ve civar köylerden işçiler bulmak mümkün olmadığı için Ondokuzmayıs Üniv., Atatürk Üniv. ve Zonguldak Üniv. Ark. Bölümü öğrencileri kazıya götürüldü. SSK yaptıktan sonra Alman arkeologlarla beraber kazı alanında çalıştılar. Sömestre başladığı zaman öğrencilerin yerine Oymaagac Köyü'nden gelen işçilerle kazı bitirildi ve kazı alanları kum çuvallarıyla, branda ve jeotextille kapatıldı.

03 Kazı evinin tadilatı

Kazı başlamadan önce 2013 sezonunda yapılan kazı evinin ikinci katındaki zemin çini döşendi ve üst kata giden merdiven düzenlendi. Ayrıca kazı evinin dış cephesi boyandı.

04 Ören Yeri tabelaların yerine koyulması

Vezirköprü Belediye yardımıyla yapılan 3 kahverengi 'Ören Yeri' tabelası Havza-Kastamonu yol çalışmaları bittikten sonra dikilecekti. Fakat yol çalışmaları bittikten sonra karayollarının sorumluluğu Samsun Büyükşehir Belediyesine geçti ve tabelalar henüz dikilmedi. Tabelalar şuanda Cengiz Bey'in (0543/6887248) elindeler.

05 Topoğrafi çalışmaları

Her yıl olduğu gibi kazı başlamadan önce Prof. Theodor Johannsen tarafından höyükteki, özellikle Hitit mabetin bölgesindeki topoğrafi ölçü noktaları, kontrol edildi. Ahşaptan yapıp bozulmuş eski noktaların yerinde daha dayanıklı beton noktalar yapıldı.

06 Samsun OMÜ arkeoloji öğrenciler için üçüncü defa bir staj programı (Res. 4,5)

Kazı başlamadan önce Samsun, Erzurum ve Zonguldak'tan gelen 10 arkeoloji öğrencisi için Oymaagac kazı evinde bir staj programı gerçekleştirildi. Kazı Başkan Prof. Dr. R. Czichon yönetiminde üç kişilik üç grup, kâğıt kalem ve fotoğraf makinesiyle Adatepe Köyü'nde bir günlük gezi yaptılar ve resimlerle bir sunum hazırladılar. Kazı evinde R. Czichon'dan küçük buluntuların bilimsel tanımlanmasını öğrendiler. Emekli topoğrafi hocası Prof. Dr.-Ing. Theodor Johannsen tarafından makinalarla bir topografi kursu ve arazide bir topografik çizim kursu yapıldı. Ohio'dan gelen antropoloji doktora öğrencisi Kathryn Marklein antropolojinin çalışma metodları ve hedeflerini anlattı. Viyana'dan gelen paleontolog M.A. Herbert Böhm, kazıda bulunan hayvan kemiklerini anlattı. Kazı okulun bitişinde bütün öğrenciler bir günlük gezi yapıp Alaca Höyük ve Hattusa-Boğazköy'ü ziyaret ettiler. Hatıra olarak kazı başkan tarafından bir katılım belgesi ve Aktüel Arkeoloji Dergisi'nden bir T-Shirt hediye edildi.

07 Açma 7685, 7488 ve 7588'te bulunan hayvan kemiklerin incelenmesi

Viyana Üniversitesinden gelen paleontolog Dr. Günther Karl Kunst 02-23 Temmuz arasında 7685 açmadan kalan hayvan kemikleri bitirmişti ve onun dışında 7488 ve 7588 açmalardan gelen

kemiklerin üzerinde çalıştı. Toplam 3716 kemik, dişler ve midye kabukları (toplam 13.878,80g) inceledi.

Açma 7685'ten 478 kemiği kapsayan 20 numune (toplam ağırlığı 2588,4g) kaldı. 2013 yılında incelenen kemiklerle beraber bu açmada 3700 hayvan kemiği (toplam 10kg) toplandı. Çoğu kemik parçaları çok küçük ve hafiftir. En fazla rastlanan hayvan türleri evcil hayvandır: inek (49 parça/1.456,5g), koyun/keçi (177/607,7g) ve domuz (41/226,4). Başka açmalarla kıyaslayınca domuz kemiklerin sayısı oldukça yüksektir. Locus 7685:032'den gelen iki öküz ve bir ineğe ait kafa parçaları (boynuzları dahil) enteresandır. Locus 7685:053'te bulunan küçük geviş getiren hayvanın büyük bir *tibiasi* (distal genişliği 33,5mm) büyük olasılıkla bir yaban keçisine aittir. Diğer evcil memeli hayvanlardan sadece köpeğe rastlanmıştır. Özellikle locus 7685:105'ten gelen ve kesme izleri görülen bir *metacarpus 2* ilginçtir, çünkü köpek etinin yendiğini gösteriyor. Onun dışında locus 7685:024'ten gelen bir tavşanın kalça kemiği ve gelinciğin iskelet parçaları enteresandır. Ayrıca açma 7685:032 ve 7685:053'te küçük memeli hayvana bir diş ve küçük bir kemik bulundu.

Açma 7488'te 64 numuneden gelen 1647 kemik parçaları (toplam ağırlığı 4180g) incelendi. Çoğu kemikler evcil hayvanlara aittir: inek (95 parça/1168,4g), koyun/keçi (435/1387,4g) ve domuz (34/163,2g). Ayrıca 4 numuneden gelen 5 kemik köpeğe aittir. Bir alt çene (*mandibula*) parçasının dışında çok küçük kemik ve diş parçaları bulunur. *Equidae*'den sadece bir örnek bulundu: locus 7488:021'den gelen bir eşek kemiği. Onun dışında galiba *Testudo graeca*'ya ait sırt kabuğu parçaları rastlandı. Özellikle locus 7488:071 ve 7488:072'den gelen numunelerde 10 parça bulundu. Çalışma izler taşıyan kemikler deliciler ve atölye kalıntıları kapsıyor. Toplam 9 küçük buluntu var, yani açmanın bütün kemik sayıları göre 0,5%.

Açma 7588'ten gelen hayvan kemik numuneleri hem hayvan türü hem koruma durum bakımından diğer açmalardan farklıdır. İlk defa büyük miktarda geyik parçalarına rastlanıyor. Başka numunelerde farklı büyük baş hayvanların kemik parçaları bulunmuştur (ineğin, atın ve geyiğin uzun kemikleri). Ayrıca küçükbaş hayvanların sağlam iskelet parçaları elimize geçti. 14 kemik parçanın ağırlığı 100 gramdan fazladır ve 10 kemik parçanın ağırlığı 50 ile 100 gram arasındadır. 39 numunede 1591 çok çeşit hayvan türlerden gelen kemik parça (toplam 7.110,4g) bulunmasına rağmen ev hayvanların katkısı en büyüktür: inek (97 parça/2.733,6g), koyun/keçi (415/1.177,9g) ve domuz (133/911,9g). Kemiklerin sayılara göre domuzlar ineklerden daha fazladır. Diğer evcil hayvanlar olarak locus 7588:038'te bir atın bir *radius /ulna* parçası ve iki locus'te köpeğin kemik parçaları bulundu. 7 numunede geyiği ait 14 hem *post-cranial* iskeletten hem boynuzundan gelen kemik parça bulundu. Locus 7588:023'te bulunan ve baltayla kesilen bir *epistropheus* dikkat çekiyor. Büyük geyiklerin boynuz parçaları hem atılmış boynuzlardan hem kafada kalan boynuzlardan oluşmaktadır. Onun dışında üç numuneden gelen 7 domuz kemiği ebatları göre bir yaban domuz ait olması lazım. 5 kemik üzerinde ateş izleri var. Diğer av hayvanları arasında sadece iki tavşan kemiği bulundu.

08 Açma 7383'te bulunan hayvan kemiklerin incelenmesi

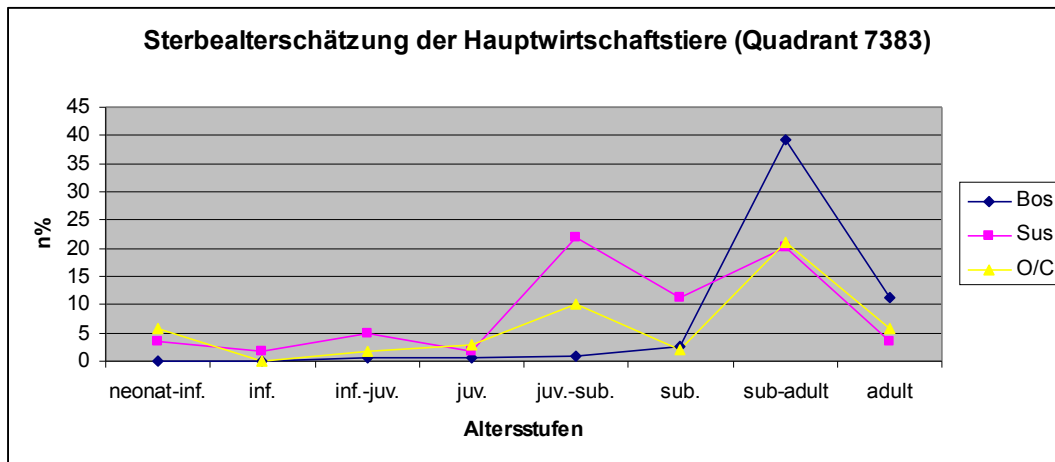
Viyana Üniversitesinden gelen paleontolog M.A. Herbert Böhm, 03-23 Temmuz arasında 7383 açmanın yoğun hayvan kemik numunelerinin incelenmesine devam etti. 2007 ile 2009 arasında 41 loci'da toplanan 3301 kemik (ağırlığı 14.582g) incelendi. Genellikle çok küçük kemik parçalarına rastlandı. Büyük ve ağır kemikler çok az bulundu, özellikle loci 7383:180, 248, 249 ve 257'de. Kemiklerin yüzde 14'de (=464 parça) ateş izleri taşıyorlar, özellikle loci 7383:067 (n=6, 75%), 138 (n=48, 28,9%), 193 (n=47, 31,8%), 195 (n=140, 35,9%), 244 (n=12, 38,7%) ve 247'den (n=14, 73,7%) gelen kemiklerde. Kemiklerin yüzde 2,4'te parçalamadan olan kesme izleri tespit edildi.

3301 kemikten 1537 kemiğin hayvan türü ve iskelet pozisyonu belirlenebildi (46,6%). Bir grup kemik parçaları sadece büyüklüğüne göre ayrılabilir. Bazı kemiklerin fotoğrafı çekildi ve Viyana'daki referans koleksiyonu kullanırken belirtilebilir. Tabela 1 hayvan türleri, onların parça sayısı ve ağırlığı gösteriyor:

Hayvan Türü	n	Ağırlığı	n%	Ağırlığı%
Bos	225	4996,8	6,8	34,3
Ovis/Capra	1009	3076,5	30,6	21,1
Ovis	42	655,7	1,3	4,5
Capra	15	105,5	0,5	0,7
Equide	5	96,1	0,2	0,7
Sus	179	1894,4	5,4	13
Canis	42	49,9	1,3	0,3
Toplam ev hay.	1519	10875,8	46	74,6
Sus scrofa	1	20,6	0,03	0,1
Cervus	4	37,1	0,03	0,3
Lepus	10	14	0,3	0,1
Testudo	3	6,5	0,1	0,04
Rodentia	6	1,8	0,2	0,01
Toplam av hay.	29	80,5	0,9	0,6
Toplam	1548	10956,3	46,9	75,1

Beklediğimiz gibi küçük gevis getiren hayvan grubundan koyun ve keçi en büyük gruptur (33%). Kemiklerin ağırlığı bütün kemiklerden 25%. Koyunlar keçilerden daha fazladır.

Boyu ve ağırlığı nedeniyle ineklerin kemikleri en ağır olan gruptur. Fakat sayılarına göre evcil domuzların sayısı ile aynıdır. Domuzların sayısı üçüncü sırada yer alıyor. Ekonomide rol oynayan evcil hayvanların dışında az sayıda köpek, *equidae* ve tavuklara rastlanıyor. Av hayvanların kemik sayısı çok azdır (1%). 10 tane tavşan (*Lepus europaeus*) kemiği parçası bulundu. Ayrıca aletlerin üretilmesi için kullanıldığı geyiğin boynuz parçaları var. Hayvanların ölüm yaşlarını belirlemek için detaylı analizler gerekiyor. O yüzden aşağıdaki diagramda sadece genel trendler gösteriyor. Örnek olarak inek (*bos*), domuz (*sus*) ve koyun/keçi (*O/C*) seçildi.

İneklerin *infantil* ve *juvenil* örneklerin olmadığını enteresandır. İnek kemiklerinin hepsi subadult veya daha yaşlı olan hayvanlardan oluşmaktadır. Koyun/keçi ve domuzların ölüm yaşları çok

farklıdır, ama domuzların ölüm yaşı sanki daha genç olduğunu düşünüyor. Et ve yağ için kullanılan domuzlar süt tereyağ, yoğurt veya peynir için kullanılan ineklerden daha erken kesildi.

Kemikleri genellikle çok parçalanmış olarak çıkıyor, ama bazen sağlam kemikler veya tek hayvandan gelen iskelet parçaları bulundu, ms. locus 7383:248'te bir köpeğin ayağı veya locus 7383:232'de bir keçinin ayağı veya locus 7383:257'de küçükbaş bir hayvanın büyük iskelet parçaları elimize geçti. Bazı kemikleri boyutları ve ağırlığa göre av hayvanlardan, ms. *bos primigenius*'ten (locus 7383:180) olması gerekiyor. Kemikten yapılmış aletler devamlı ele geçiyor ve büyük bir çeşitlilik gösteriyor. Hem inek (7383:257) hem koyun'dan (7383:180) gelen aynı türde çalışmış astragalus kemikleri çok ilginçtir. Büyük olasılıkla aynı amaç için kullanıldılar, ms. oyuncak olarak.

09 Mezar 7484:021:021 ve açma 7686'dan gelen insan iskeletlerin incelenmesi (Res. 6)

ABD/ Ohio Üniversitesi'nden gelen doktora öğrencisi Kathryn Marklein 1 Temmuz ile 12 Ağustos arasında Oymaağaç Höyük'te Hellenistik-Roma-Bizans nekropolünden gelen insan iskeletlerinin incelenmesine devam etti. Toki Hansen ve Samsun 19 Mayıs Üniversitesi öğrenciler kemiklerin temizlemesine yardım ettiler. Toplam 7 mezardan (locus 7385:002, 7385:018, 7385:019, 75-76/86:033, 7585:010, 7485:010-7585:114 ve 7485:010) gelen toplam 8500 karakteristik kemik incelendi. Son mezarlar 6 ve 9 Ağustos'ta bulundu. Raporda demografik bilgileri verilecek. Paleopatolojik ve paleo-epidemiolojik araştırmalar Columbus/Ohio'da yapılacak. K. Marklein yazıyor:

'Graves 7385:002, 7385:018, and 7385:019 have been relatively associated with the Roman period and represent mass burial events. Specifically, 7385:002 and 7385:019 characterize one-time use graves. These skeletal remains were more fragmentary than those bone elements found within the stone-lined cist grave of 7385:018, which contained 24 individuals (MNI_{adults}=17, MNI_{subadults}=7). The number of individuals within the pit graves was also markedly lower than the number of individuals within the cist: 7385:002 (MNI_{adults}=11, MNI_{subadults}=7) and 7385:019 (MNI_{adults}=10). Although preservation could account for the dearth in subadult remains (under 15 years) within 7385:019, it is seems possible that children were purposefully *not* interred within this grave pit. Adult males and females were represented equally within these three graves: 5 females & 4 males (7385:002), 8 females & 8 males (7385:018), and 4 females & 4 males (7385:019).

Multi-interment graves 7586:033-7686:033 and 7585:010, excavated in the late 2013 campaign, were also analyzed during this summer research season. Within 75-76/86:033 the remains of 19 adults (ten males, four females, and five indeterminate individuals) and one subadult (6-10 years) were identified. Only ten pelves were preserved well enough for aging. Nevertheless, the majority of individuals interred within this grave died between fifteen and thirty-five years, with only one female possibly living to forty-five years.

The initial on-site assessment of the skeletal remains from 7585:010, based primarily on the number of skulls, underestimated the minimum individual count. Preservation of the pelves allowed me to distinguish 25 adults, among which 24 could be accurately aged and 23 sexed. There was a disproportionately high representation of males (N=20) as opposed to females (N=4), while ages-at-death ranged from 18 to over 50 years. In total, the remains of 7 subadults were identified within the burial: one infant, 4 juveniles, and 2 adolescents. The high count of individuals, relative to low count of skeletal elements, confirms the use of this cist grave for multiple, generational interments. The presence of hyperostosis frontalis interna in two (and a putative third) female individuals may also suggest phenotypic relatedness between at least two females within this grave. Overall, these multi-interment cist graves contained a high proportion of young to middle-age adults, and specifically male adults.

Two pit graves were exposed in 7485 during the first two weeks of excavation: 7485:004-7585:114 and 7485:010. Both graves were heavily disturbed, leaving fragmentary long bone, skull, and dental remains. Regardless, *in situ* investigation of the bones allowed for general aging, sexing, and repositioning of the individuals. Two males and one female were identified in grave 7485:004-7585:114, heads orientated in the western and feet in the eastern areas of the grave. Although only seven diagnostic skeletal elements were revealed in grave 7485:010, the placement of the upper and lower limb long bones indicates a flexed burial position (head-west and feet-east). At the southeastern corner of the grave, a ceramic vessel was also found. While the remains are too degraded to determine age, the gracility of the bones strongly suggests a female individual.

Prior to my arrival at Oymaağaç, I visited the Paleogenetics Department at the University of Tuebingen. Currently the 2013 exported and 2014 re-imported teeth are being processed by graduate researcher Ms. Ashild Vagene, under the supervision of Dr. Kirsten Bos and Professor Dr. Johannes Krause, at the institute's clean laboratory facilities in order to extract preserved ancient DNA (aDNA), human or pathogenic. Ms. Vagene will have the results for both human and pathogenic aDNA by the end of this year. As previously stated, positive results from these tests could have tremendous historical, biosocial, and epidemiological implications for the site of Oymaağaç.'

10 Paleobotanik incelemeleri

Her yıl gibi bütün locuslardan 27 litrelik toprak malzemeler çıkarıldı ve kazı evindeki bulunan flotasyon makinesinden geçirildi. Bulunan tohumlar analiz için Tübingen Üniversitesi'ne götürülmek istedik, ama tekrar izin alınamadı. Bu nedenle yanmış tohumlar depolarımıza koyuldu ve daha sonra Türkiye'deki bir laboratuvarında incelemesi için saklanıyor.

11 Çanak çömlek ilgili çalışmaları (Res. 7)

2014 yılında çanak çömlek çalışmaları çeşit bilim adamlardan devam edildi. Demir Çağı çanak çömlekleri Atatürk Üniversitesinden gelen öğretim görevlisi Mehmet Ali Yılmaz tarafından doktora tezi için incelendi. Mehmet Ali'nin özeti şöyledir:

"Oymaağaç Höyük'te 2014 kazı sezonu Demir Çağ çanak çömleği üzerine çalışmalar 30.06.2014-24.07.2014 tarihleri arasında gerçekleştirildi. 2013 yılında Samsun Müze Müdürlüğü'nden alınan izinle Atatürk Üniversitesi'nde çalışılmak üzere alınan 274 parça seramik Müze denetiminde kazı deposuna teslim edilmiştir. 2012 ve 2013 yılında üzerinde çalışılan seramiklerin tüm çizim ve fotoğrafları tamamlanmıştır. Kazıda elde çizilen seramikler Corel Draw programıyla dijital ortama aktarıldı. Ancak bazı çizim ve fotoğraflarda tespit edilen hatalardan dolayı 2014 yılında tüm malzeme gözden geçirildi. 2014 yılında tamamlanan çizim, fotoğraf ve veri girişlerinin sonucunda 861 adet çanak çömlek parçasının tasnifi yapılmıştır. Form ve mal grupları belirlenen seramikler yakın çevre ve Orta Anadolu'da benzerleriyle karşılaştırılarak değerlendirilecektir. Böylece Demir Çağında, Orta Anadolu ile Orta Karadeniz Bölgesi arasındaki kültürel ilişkiler açık-lanmaya çalışılacaktır. Ayrıca 2012 yılında Samsun Müze Müdürlüğü'nün izniyle Ankara Sarayköy Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi laboratuvarlarında 45 parça seramik üzerinde XRF, XRD ve FTIR analizleri gerçekleştirilmiştir. Bu analitik çalışmaların bir kısmı Eskişehir'de düzenlenen I. Tarihi Eserleri Koruma ve Onarım Çalıştayı'nda sunulmuştur."

R. Czichon tarafından başlatılan Hitit seramiği incelemeleri 2014 yılında uzun yıllar Sarissa-Kusaklı kazısında çalışan Doç. Dr. Dirk Mielke tarafından devam edildi. Şimdi seramik istatistiğinin sonuçları diagram şeklinde gösteriliyor ve hem seramik uzmanları için hem kazıda çalışan arkeologlar için daha faydalıdır. Onun dışında arkeologlar, mineraloglar ve çanak çömlek uzmanlar beraber hem hamurun içindekileri önemli hem arkeologların çeşitli ihtiyaçları duyulan yeni bir hamur gruplama sistemi kurmaya çalışıyorlar. Ayrıca Hitit seramiğinin tipolojisi genişletildi ve katalog haline getirildi. Oymaağaç Höyü'kte Karum-Kaniş Dönemine ait bir tabakanın yok olduğunu en önemli sonuçlardan birisidir. Çarkta yapılmış ve geometrik motiflerle dekore edilmiş Geç Tunç Dönemi'ne ait bir seramik yepyeni bir keşiftir. İlk defa Hitit seramiğinin yanında başka bir seramik kesin belirtilmişti. Belki bu seramik Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan Kaşka halkına ait bir seramiktir.

12 Deneyisel arkeoloji ve seramik teknoloji (Res. 8,9)

Eylül 2014 yılında deneyisel arkeoloji çalışmalarına H. Wolter, L. Kutsche ve Uşak Üniversitesi'nden gelen Metin Ertürk'in işbirliğiyle devam edildi. Hitit minyatür kapların standart yapısı ve Eski Tunç Çağında yoğun kullanılan Kırmızı-Siyah tabakların renklerine odaklanıldı. Metin Öztürk şöyle özetliyor:

15.08.2014-05.08.2014 tarihleri arasında Uşak Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü başkanımızın yürüttüğü Oymaağaç Höyük kazısına Kazı Başkan Prof. Dr. Rainer Czichon tarafından davet edilen Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü öğrencimiz Metin Ertürk kazıda bulunan pişmiş toprakların yapımı hakkında bilimsel araştırmalar yapmışlardır.

Kazı Başkanı Prof. R. Czichon, Çömlek ustası H. Wolter, Arkeolog D. Mielke ile birlikte Kazı da bulunan pişmiş toprakların yapılış ve fırınlanma süreci bilimsel olarak tanımlayabilmek için çalışmalarda bulunulmuş. Kazı bölgesinden getirilen kiler ile Hitit Dönemi'nde şekillendirme de kullanılan çark ile döneme ait içki kaplarının şekillendirilmesi yapılmış ve dönemin pişirme yöntemine yakın fırın inşa edilerek parçaların pişirimi gerçekleştirilmiştir.

Ayrıca Oymaağaç kazısının da bulunan Eski Tunç Çağı'na ait perdahlı ve parlak siyah, kırmızı renkli pişmiş toprakların o dönemin şartlarına uyularak tekrar şekillendirilip perdah yapılarak aynı parlaklığa elde edebilmek için 600C derece de ilkel fırında pişirilip siyah ve kırmızı renklerin hangi şekilde elde edildiği tespit edilmeye çalışılmıştır.

13 Arkeometri (Res. 10,11)

2014 kazı sezonunda Oymaağaç Höyük'ün arkeometrik seramik analizlerine Robert Sobott ve İrene Traub-Sobott tarafından devam edildi. İnce kesit seramik dilimleri yapmak için pahalı makinelerle dolu bir laboratuvara ihtiyaç olmadığı ve kazı evinin imkânlarının yeteceği görüldü. D. Mielke tarafından analiz edilen çanak çömlek parçaları seçildi. Samsun'da inşaat malzemeler satan bir dükkândan alan bir çini kesme makinesiyle 1mm ince seramik dilimleri kesildi cam üzerinde konuldu ve 100, 230, 400 ve 800 meşli Siliciumkarbidin yardımıyla daha ince tıraş edildi. Seramik dilimleri 140 derece sulu haline getirilen ve seramiğin gözenekleri dolduran termoplastik *Lakeside No. 70 C* çimentosuyla bir cam levhanın üstünde yapışmıştı. Almanyadan getirilen basit bir polarizasyon mikroskobundan ince seramik kesitleri incelenmişti. Özellikle hamurun içindeki 0,1 milimetreden daha büyük olan mineral parçaların türleri anlaşılabilir ve kil yataklarının nerede olduğunu öğrenebilir. Ayrıca minerallerin boyutları ve şekilleri öğrenebilir. Herhangi pahalı bir laboratuvar analiz yapılmadan bu metotla seramik hamurların sınırlama sistemi daha detaylı olabilir.

Ayrıca mineralog İ. Traub Sobott tarafından kazıda bulunan taş buluntuların taş türü belirlendi.

14 Tünelin sağlamlaştırılması (Res. 12,13)

2011 yılından beri tünelin aşağı kısmındaki güvenlik sorunu bizi düşündürüyor. Çelik çerçeveler ve ahşap gövdeler konmasına rağmen tünelin 14,5 metresinde devam edilemez bir durumla karşılaşıldı. Tünelin 14,5 metre uzunlukta güney duvarında 1,5 x 2m büyük bir tahribat tespit edildi. 0,7-0,8 m kalın taşlı ve molozlu bir tabaka nedeniyle koyulması gereken dördüncü çelik çerçeve için güvenli ve sağlam bir zemin bulunamıştır. Duvarın tahrip olan bölgesini güçlendirmek için tecrübeli inşaat mühendisimiz Prof. Werner Dahmann tarafından kuru shotcrete uygulaması tavsiye edildi. Fakat onun için gerekli olan küçük bir shotcrete makinesi yoğun araştırmalar yapılmasına rağmen Türkiye'de bulunamadı. O yüzden mimarlık profesörlerimiz P. Arnke ve B. Haentsch'le beraber alternatif bir çözüm düşünüldü. Tünelin güneydoğu taraftan 1 m geniş ve 5 metreye kadar derin bir çukur kazıp tünelin tahrip olan duvarını dışardan delip tünelin içine girmeyi planladılar. 2014 yılında kazı başlamadan önce bu fikirden de vazgeçildi, çünkü böyle bir çukur kazarken başka sorunlar çıkabilirdi. Mesela tahmin edilemeyen bir duvar çıkarsa çukurun kazıları iptal edilmesi gerekiyordu. Onun dışında tünelin tahrip olan duvarını delirken tünelin çökme riski de bulunuyordu. Bazı uzmanlar birşey olmaz derken bazıları çökebileceğini söylediler. Risk oranı yüksek bu alanda öncelikli düşüncemiz güvenlik olduğundan bu düşünceden vazgeçildi.

O yüzden 2014 sezonu fikir alışverişiyle geçti. Türk uzmanların fikirlerini almaya karar verildi. Türk hocaları tünelde yaptıkları gözlemler sonucunda tehlikeli durumu kabul etmişti. Özellikle Yrd. Doç. Dr. Ş. Şeker ve Yrd. Doç. Dr. F. Çakır – Prof. Dahmann gibi – bir shotcrete çözümü önerdiler, ama onların tavsiye ettikleri İzmirli firmada gerekli makineler olmadığı öğrenildi. Prof. Dr. Murat Günaydın ve Prof. Dr. Bülent Akbaş tartışırken üçüncü bir çözüm ortaya çıktı. İlk etapta el matkabıyla yukarıdan kaya odasını delip ve aşağıya indirilen bir kamerayla odadaki durum tespit edilebileceği önerisi geldi. Uygun görülürse kaya odasının deliği 80 cm'e kadar genişletebilecek ve bir insan aşağıya indirebilecek. Kaya odasının ve tünelin son kısmının temizlenmesi ve sağlamlaştırılması oradan yapabilecek (ekteki 'Oanda' firmasının raporu, sayfa 7 bakın).

Alman mühendisler, mimarlar ve arkeologlar bu çözüm çok sıcak bakmadılar, çünkü 3500 yıllık tarihi bir yapı matkapla 'tahrip' edilmesi gerekecekti. Onun dışında bu yöntem höyüğün

kenarında oturan Sefer Edis'in arazisinden yapılması gerekecekti. Güvenlik açısından riskli olacak bu öneri sonucunda defnecilik tehlikesi de artabilirdi. Ayrıca el matkabın bir faydası olacağı da şüpheliydi. Bunun yanısıra elektrikli bir matkap kullanılırsa sarsıntılardan bir çökme tehlikesi de söz konusudur.

Bütün çözümler dikkatli değerlendirildikten sonra Prof. Dahmann, Ş. Şeker ve F. Çakır tarafından önerilen kuru shotcrete çözümü bize en mantıklı gibi geliyor (Prof. Dahmann'ın detaylı planı bakın). Bize göre de bu yöntem hem güvenli hem de daha zararsız gibi görünüyor. Planlarımızı başarılı gerçekleştirmek için devamlı tarihi yapıları sağlamlaştıran ve o konuda çok tecrübeli olan Alman August Wolfsholz firmasıyla çalışmak istiyoruz. Bu firmada hem gerekli makineleri, özellikle küçük kuru shotcrete makineleri, hem tecrübeli elemanları bulunuyor. Gerekli malzemelerin Almanya'dan getirilmesi planlanılıyor.

Gerekli ön çalışmalar ve özellikle şimdiki durumun detaylı bir dokümantasyon ve belgeleme 2012 yılında başladı ve 2014 yılında bitirildi. Berlin Beuth Teknik Üniversitesi'nden gelen Prof. Martin Kaehler ve onun ekibi laser scanner ve stereometrik kameralarla bütün tüneli (tahrip kısmı dahil) fotogrametrik olarak belgelediler ve çok detaylı üç boyutlu bir model çıkardılar. Bu belgeleme ve modellemelerle tünelin herhangi bir yerinden bir profil kesebilir ve her taşın boyutları millimetreye kadar ölçülebilir. Ayrıca bu konu hakkında bir lisans ve bir yüksek lisans tezi yazıldı.

Şu anda tünelin girişi kum çuvarlardan yapılmış kalın bir duvarla kapatıldı ve önüne dikenli tel kuruldu. Havalandırma için kum çuvarların arasında dört büyük plastik boruları (çapı 20cm) yerleştirildi.

15 Açma 7383'de bulunan Eski Hitit silosunun temizlenmesi (Res. 14-19)

Hitit İmparatorluk dönemine ait mabedin güneydoğusundaki avlu tabanının altında, 2,5 x 2,6 m ölçülerinde, taş duvarlı ve şimdiye kadar 'kuyu' olarak adlandırılan yapının kazılarına 2014 yılında da devam edildi. Yapının üst duvarının 4,6 m ve höyük yüzeyinin 6,3 m altında yapının tabanı ulaşıldı. Aşağıya doğru daralan yapının boyutları tabanda sadece 2 x 2 m'dir. Hem taş duvarlar hem de doğal traverten kaya üstündeki taban gri ve beyaz kireçle sıvanmıştır. Başka yerleşimlerdeki benzer örneklerine göre Oymaağaç Höyükteki 'kuyu'nun bir silo olarak adlandırılması gerekiyor.

Benzer silolar Kaman-Kalehöyük, Boğazköy ve Kuşaklı'dan bilinmektedir. Çoğu örneklerin hububat deposu olarak kullanıldığı anlaşılmıştır. Fakat Oymaağaç'taki siloda mikroskopla görünen hububat kalıntılara rastlanmamıştır. Belki de yapıldı ama kullanılmadı. Silonun kapasitesi 24 m³'tür, yani silo 18 ton hububatı (buğday) depolayacak kapasiteye sahiptir. Bu da 1 yıl içinde 100 kişinin yiyebileceği hububata karşılık gelmektedir. Silo dolgusundan ele geçen en geç seramik Erken Hitit Dönemine (MÖ 17.yy) aittir. Höyükte ilk Hitit mabediyle beraber bu silo yapılmıştır ve şimdiye kadar Hitit bölgesinde bilinen silo yapılarının en eski örneğidir.

Silonun temizleme ve belgelenme çalışmaları (fotogrametri, fotoğraf, çizim) bittikten sonra sağlam bir ahşap-saç çatıyla kapandı.

16 Açma 74-77/84-86'nın kazısı: Hellenistik-Roma-Bizans nekropolü (Res. 20-26)

Şimdiki bilgimize göre Oymaağaç Höyük'ün tepesi tamamen mezarlık olarak kullanılmıştır. Burada taş sandık mezarlar, tuğla mezarlar ve basit toprak mezarlar rastlanmıştır. Mezarların yönü genellikle batı-doğu doğrultulu ve insanların kafaları her zaman batıda bulunmaktadır. Araştırmalarımıza göre höyükteki gömme aktiviteleri Vezirköprü altında bulunan Neoklaudiopolis'in MÖ 1.yy'daki kuruluşuna denk geliyor. Nekropol alanı, höyüğün doğusunda yerleşen kasabalı bir halk tarafından sürekli kullanılmıştır. Eşyalar ve süsleme azdır. 2007 ile 2014 arasında iki sikke, dört kap ve bir kaç tane bronz ve demirden yapılmış küpe ve yüzük bulunmuştur. Kullanılmış tuğlaların tipolojisi ve insan kemiklerinden elde edilen iki radyokarbon tarihlerle nekropolün 700 ila 1000 yıl kadar kullanıldığı anlaşılmıştır. En yeni mezarların Orta Bizans dönemine tarihlendirilmesi gerekiyor.

Büyük olasılıkla bir aileye ait olduğu düşünülen ve içinde 28 iskelet açığa çıkarılan taş sandık mezarların temizlenmesi çok zaman almasıyla beraber enteresan sonuçlar ortaya koymaktadır. Aynı

zamanda gömülen toplu mezarlar olduğu gibi farklı zamanlarda gömülen mezarlar açığa çıkarılmıştır. Bir kemikten yapılan AMS 14C sonucuna göre toplu mezarların MS 130 ile 330 yıllarına tarihlenmesi gerekiyor. Yazılı kaynaklara göre bu dönemde çeşitli facialar yaşanmıştır: Antoninius'un vebası (MS 165-180), Amasya'da büyük bir deprem (MS 235-236), Herulen işgali (MS 255-275) ve büyük bir açlık ile epidemi (MS 312/313)

2014 yılında daha fazla mezar tespit edildi. Çok dikkatli bir şekilde temizlenen mezarlar ayrıntılı olarak belgelendi. Locus 7685:186'da yarım bir kafatası, bir kaç el kemikleri, bir kaburga ve omuz parçaları bulundu. 7584 açma yüzeyinin hemen altında, iki toprak mezar (7584:004 ve 7584:010) ve bir tuğla mezar açığa çıkarıldı. Toprak mezardaki iskeletlerin kafaları batıya doğru yerleştirilmiştir. Tuğla mezardaki iskeletin kafası ise yukarı doğru, yani gökyüzüne doğru bakıyordu.

Toprak mezar 7584:004: Yoğun tarım çalışmalarının nedeniyle mezar 7584:004 çok tahrip olmuştur. Mezarda iki kadın ve bir erkek iskeleti ele geçmiştir. Hellenistik-Roma dönemine ait bir sikke (7584:004:003) tarihleme için önem taşımaktadır. Sikke ile ilgili kıyaslama çalışmaları henüz bitirilmemiştir.

Toprak mezar 7584:010: Açma 7584 batı kenarında bulunan toprak mezar tarımsal çalışmalar nedeniyle oldukça tahrip olmuştur. Sadece bir kadın iskeletinin sol kaval kemiği, bir kaç ayak kemiği ve sol dirsek kemiği sağlam kalmıştır. Kemiklerin pozisyonuna göre bir 'Hocker' mezarı olduğu tahmin ediliyor. Eşya olarak üç kırmızı astarlı testi ele geçmiştir.

Tuğla mezar 7585:174: Tuğla mezarın iskeleti sağlamdır ama kemiklerin dağılmış durumuna göre ikincil bir gömü olduğu düşünülmektedir. Kafatası batıdaydı ve yüzü gökyüzüne doğru bakıyordu. Mezarın doğu tarafında Roma Dönemi'ne ait sağlam bir testi (7585:174:002) keşfedilmiştir.

17 Açma 74-77/84-86'nın kazısı: Demir Çağı'na ait çukurlar (Res. 27-29)

Kazı başladıktan sonra bir kaç tane çukur ev ve 300'den fazla çukur kazılıp belgelenmiştir. 2014 yılında da önce depo olarak sonra çöp için kullanıldığı anlaşılan çukurlar tespit edilmiştir (Örn. locus: 7586:021, 7586:093, 7685:177). Fakat bazı çukurlardan enteresan buluntular ele geçmiştir.

Çukur 7586:050 çan formunda ve en geniş çapı 1,70 cm'dir. Çukurun doğu tarafındaki kumlu dolguda bir ineğin dişli alt çenesi ve boyalı çanak çömlek parçaları bulundu. Bir seramik parçası üzerinde boyalı bir at kafası rastlanılmıştır. Hayvan kemikleri ve çanak çömlek parçaları killi ve çok sert bir tabakada bulunmuştur. Büyük bir taşın etrafında daha fazla seramik parçaları ile büyük olasılıkla aynı hayvana ait kafatası parçaları açığa çıkarıldı. Belki bu çukur adak amaçlı kullanılmıştı. Çukurun tabanında ve duvarlarında ince, beyaz (organikli?) bir madde bulundu. Belki çukurun orijinal halinde bir hasır kaplama vardı. Çukurun üstünde bir taş sandık mezar olduğu için tamamen incelemek mümkün olmadı.

Çukur 7685:185'in içinde 5 farklı tabaka tespit edildi. Dolguların içinde kerpiç parçaları, killi toprak, hayvan kemikler ve Geç Demir Çağına ait boyalı çanak çömlek parçaları bulundu.

7584 açmasının kuzeydoğu bölümünde yer alan Hitit mabedinin dolgusu içine kazılan oval şeklindeki çukur 7584:030'un en geniş çapı 1,72 m ve derinliği 1,55 metredir. Çukurun dolgusunda 9 tabaka tespit edildi: yanmış kerpiç parçaları, küllü ve kömürlü toprak, ince kumlu 30 cm kalın bir çökelti tabaka, küllü ve tozlu toprak, grili kahverengi toprak ve büyük bir tencerenin üç büyük parça ve en üst tabaka olarak gri küçük taşlı bir toprak. Hitit İmparatorluğu tabakasını temizlerken çeşitli topraklar bulunup çukurun içine atıldı.

En eski çukur Erken Demir Çağı'na aittir. Orta Tunç Çağı'ndan az malzemelerimiz var ama Geç Demir Çağı'na ait çanak çömlek örnekleri çok fazla ele geçmiştir.

18 Açma 74-77/84-86'nın kazısı: Hitit Mabedi (Res. 30-33)

Oymaağaç Höyük'ün tepesinde bulunan büyük bina hala 'mabet' olarak adlandırılıyor. Çünkü başka Hitit şehirlerinde de benzer mabetleri görmek mümkündür. Mabedin dolgusunda hava tanrısına

ait boğa figürin parçaları ve Nerik ile hava tanrısından bahseden çivi yazılı tablet parçaları rastlanmıştır.

2014 kazı sezonunda mabedin stratigrafisi ve yapım tarihi ile ilgili önemli sonuçlar elde edildi. İki evreli olduğunu bildiğimiz mabedin üstteki evresinin Geç Tunç Çağı'na tarihlenen mabet olduğunu düşünmekteyiz. Derin tabakalarda olduğu için eski mabet hakkında henüz pek fazla bilgimiz yoktur. Ama daha yeni mabedin en az üç farklı yapı evresine sahip olduğuna eminiz. Özellikle mabedin güneydoğusunda bulunan ana girişte karışık bir durum fark ediliyor. Mabedin ilk girişi dar (ve merdivenli?) bir koridordan sonra bir rampadan sağlanıyordu. Rampanı yapıldığı dönemde eski duvarlar güçlendirilmiş ve girişteki odalar doldurulmuştur. Dört kalın direğin temel delikleri çok ilginçtir. Çünkü direkli girişler, Geç Hitit Dönemi'nde Güneydoğu Anadolu ve Kuzey Suriye'deki Hilani binalarını akla getirmektedir. Bahsedilen yapı değişiklikleri Hitit İmparatorluğu'nun sonunda gerçekleşen büyük bir yangından önce yapılmıştır. Hitit mabedin yenisi MÖ 13. yy, daha eski olan mabet ise MÖ 17. yy tarihlenmektedir. Eski mabedin duvarları fazla çıkarılmamasına rağmen iki mabedin arasındaki plan değişiklikleri belli oluyor. Bazen eski mabedin duvarları yan tarafta kalırken bazen de bir kaç derece değiştirilmiştir. Mabedin büyük avlusunda 2014 yılında gerçekleştirilen kazılar, yeni mabedin temellerinin değişik seviyelerde kurulduğunu göstermektedir. Çünkü mabedin yapılış tarihinde değişik topografik durumlar vardır. Demek ki eski mabet terk edilip ve tahrip edildikten sonra duvarlar çürümüştür ve değişik yüksekliklerde kalmıştır. Yeni mabedin içinde düzgün bir taban yapmak için temel duvarların arasındaki boşlukları eski mabetten gelen topraklarla üç adımda doldurulmuştur. Eski mabedin çürümüş duvarları kapatılmış, ortada oluşan çukur doldurulmuş, ince toprak tabakalarla düzgün bir seviyeye ulaştırılmıştır.

19 Yeni bulunan çivi yazılı tablet parçaları (Res. 34-39)

Hitit mabedinin giriş bölgesindeki dolguda 5 çivi yazılı tablet parçası keşfedildi. İki tablete ait olan parçalar mabedin en geç tadilat dönemine tarihlenmektedir. Demek ki Hitit döneminin sonunda bile tabletlerin geçerliliği bitmiştir. Şimdiye kadar bulunan tablet parçaların tersine yeni tabletleri pişmemiştir ve son derece hassastır. O yüzden OyT 14/02'de sadece bir kaç hece görünebiliyordu. Tabletten içeriği hakkında herhangi bir bilgi elde edilememiştir. OyT 14/01 biraz daha sağlamdır. Çünkü Hitit İmparatorluğu'nun sonunda yer alan büyük yangında tabletin bir kısmı sertleşmiştir. OyT 14/01 mektuba benzemektedir. İçinde farklı şehirlerde oluşan idari konular anlatılmaktadır. Metnin her paragrafında ayrı bir kent ismi belirtilmektedir. Bu kentler arasında 'Nerik' de bulunuyor. Ayrıca iki kere 'saray'dan bahsediliyor ama hangi saray (Hattuşa'nın sarayı?) olduğu bilinmemektedir. Onun dışında devamlı geçen *ari=pat*, yani 'o geliyor', enteresandır. Ayrıca Şapinuva ve Ukkuriya şehirlerinden bahsedilmektedir. Ukkuriya, Kaşka metinlerden bilinen bir yerdir. Şapinuva'nın zikretmesi de önemli bir bilgidir. Çünkü şimdiye kadar Şapinuva'nın MÖ 13. yüzyılda var olduğu bilinmemektedir.

20 Dendrokronolojik tarihlleme

Hitit İmparatorluk mabedinin tarihlenmesi için bir 14C tarih çok önemlidir. Daha önce Sturt Manning'in New York'taki laboratuvarına gönderilen ahşap parçasından (7384:034:003) çevresel ve iklimsel nedenlerden dendrokronolojik bir tarihlleme yapılamamasına rağmen *wiggle matching* adlı bir metotla iyi bir tarih elde edilmiştir. Yanmış ahşap parçasının son yıllık halkası yüzde 95,4 ihtimalle MÖ 1261 ile 1229 yılın arasında tarihlenmektedir. Ağacın kabuğu olmasına rağmen sadece 5-10 yıllık halka eksik olduğunu düşünülmektedir. Orta ve Kuzey Anadolu'da Hitit İmparatorluk Dönemi, yani MÖ 13. yy için, şimdiye kadar en net tarihi budur.

21 Kazı alanının korunması (Res. 40-53)

2013 yılının aksine kazı alanda bulunan açma profilleri, mabedin ve çukurların duvarları hem kum çuvallarıyla hem de ahşap-branda konstrüksiyonla kapatılarak yağmur ve kardan korundu. Özellikle 2 metreden fazla yüksek olan duvarlar ve profiller ile kum çuvallarının uygun görülmediği 5 x 10 metrelik açma 7486 üstüne hafifi meyilli olan ahşap çitalar konularak kalın bir branda ile

kapatıldı. Açma 7586'nın da 2,5 m yüksek olan batı profilini korumak için bir branda kullanıldı. Profile çok yaklaşmadığı ve toprağın küflenmesini engellediği için profilin üstüne 'abri' şeklinde bir ahşap çatı yapıldı. Aynı metotla Hitit mabet avlusunun çok hassas olan güney duvarı kapatıldı. Kum çuvallarını duvara doğru koysaydık çökme tehlikesi yükseltecekti.

2014 yılı kazı hedeflerinde bahsettiğimiz gibi açma 7488'te bulunan Hitit mabedinin bir duvarı yeni bir metotla sağlamlaştırıldı (aşağıdaki krokiye bakınız). Tecrübeli inşaat mühendisi Prof. Werner Dahmann tarafından geliştirilen metot Almanya'daki eser korumasında da kullanılıyor. Aynı metodu Oymaağaç'ta uygulamak için bir Hilti matkabın ucu iki metreye kadar uzatıldı ve 1,8 m geniş olan Hitit duvarın temeli her metrede bir delindi (matkap ucunun çapı 16 mm'dir). Deliğin içine galvanize edilmiş çelik bir vida mili konuldu. Vida milinin sonlarına, Samsun'da özel yapılmış bir tel örgü gergin bağlanmıştır (tel örgünün delikleri: 50 mm, telin kalınlığı: 1,6 mm). Hitit duvarı tel örgüsüyle 'zırh gömleği' gibi kuşatıldı. Böylelikle duvar kerpiçleri ve taşlarının düşmesi engellenmiştir. Bu yöntemin doğruluğu kanıtlanırsa önümüzdeki yıllarda mabedin başka duvarları ve profillerinin de bu yöntemle koruma altına alınması planlanmaktadır.

Mauer-Querschnitt (unmaßstäblich)

22 Küçük buluntuları (Res. 54-76)

2014 yılında toplam 200 seramik koleksiyonu, 137 hayvan kemik koleksiyonu ve 241 küçük buluntu veri tabanımıza eklendi. Her yıl gibi bütün buluntular profesyonel bir restoratör tarafından (Ernst John Ludwig, Frankfurt Müzesi) temizlendi, restore edildi ve korundu. Rainer Czichon tarafından ölçüldü, tartıldı ve tanımlandı. Viyanalı sanatçımız Maria Pizzini tarafından çizildi ve Henning Marquardt tarafından 'adobe lightroom' teknikle fotoğraf çekildi.

Ayrıntısıyla:

- 53 kemik eserleri, özellikle 2 astragal, 7 delici, 1 dekorlu saç iğnesi, 7 iğne ve bir delikli, belki pendantif olarak kullanılan domuz ayak kemiği (*phalanx* 2).
- 42 maden eserleri, özellikle bronz ve demirden yapılmış iki küpe, iki yüzük ve çeşitli çivi ve iğne parçaları
- 51 seramik eserler, özellikle 24 Hitit minyatür kabı, 9 tabak, 3 tane kırmızı astarlı Roma Dönemi'ne ait testi (7584:010:003,004 ve 7585:174:002) ve Kalkolitik veya Eski Tunç Dönemi'ne ait boğa aplikeli bir çanak çömlek parçası (7586:085:007)
- 6 ağırşak ve konik bir tezgâh ağırlığı (7586:087:004)
- 2 figürin parçası: bir boğa figürini boynuzu (7585:142:006) ve başka bir boğa figürinin kırmızı boyalı ayak parçası (7586:122:004)
- 4 taş balta farklı boyutlarda ve Eski Tunç Dönemi'ne ait
- 1 mermer bilezik parçası Kalkolitik Dönem'e ait
- 26 sileks aletleri, özellikle 8 bıçak ve - çok ilginç - *levallois* teknikle yapılan paleolitik bir kazıma bıçağı (7486:034:10)
- 4 obsidiyen bıçak ve 3 retuş olmayan obsidiyen aletleri
- 1 boncuk, açık mavi camdan yapılmış
- 1 damga mühürlü bulla ve küçük bir damga mühürlü bulla parçası
- 5 çivi yazılı tablet parçası pişmemiş topraktan (7584:040:001,002 ve 7585:138:5,7,8)
- 88 restore edilmiş, korunmuş ve iyice paketlenmiş küçük buluntular envanterlik (61) ve etütlük (27) olarak Samsun Arkeoloji Müzesi'ne götürüldü.

23 Misafirler

01 Temmuz'ta Yrd. Doç. Ferit Çakır, Prof. Bülent Akbas (Gebze), Prof. Murat Günaydin (İstanbul) ve Yrd. Doç. Dr. Senol Seker (Merzifon) Oymaağaç Höyük ziyaret ediyorlar.

29 Temmuz'ta Oymaağaç Köyü'nün yeni Muhtarı ve üç kişilik bir ekip kazı evine gelip bir hoş geldin ziyareti yaptılar.

14 Ağustos'ta Hamburg Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden Dr. Sabina FRANKE ve 15 öğrenci Oymaağaç Kazısı ve kazı evini ziyaret ettiler. Bir powerpoint sunumdan sonra R. Czichon höyükteki çalışmaları gösterdi ve kazı evinde bir yemek verildi.

20 Ağustos'ta Samsun'dan gelen Ondokuzmayıs Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim üyesi Prof. Sevim ATANUR ve Büyükşehir Belediyesi Kültür danışmanı Civan GÜNGÖR kazı ziyaret ederek bir çömlekçi çarkı getirdiler. Tesadüfen aynı gün Samsun İl Kültür Müdürü Yüksel ÜNAL ve Samsun Arkeoloji Müze Müdür Vekili Necati KODALAK Oymaağaç Höyük'ü ziyaret ettiler

24 Ağustos'ta Bünyamin Kıvrak ve Samsun'dan gelen 20 kişilik bir SGK grubu kazı alanı ve kazı evini ziyaret ettiler. Akşamleyin Samsun Arkeoloji Müze Müdür vekili Necati KODALAK kazıyı ziyaret etti ve kazının gelişmeleri hakkında bilgi aldı.

24 Proje ilgili Konferanslar

Nisan ayında Hacettepe Üniversitesi Arkeoloji Kulübü'nün davetiyesi olarak R. Czichon ve Mehmet Ali Yılmaz tarafından Oymaağaç/Nerik kazılarının yeni gelişmeleri ilgili bir sunum yapıldı.

Haziran'da R. Czichon tarafından Gaziantep'deki Kazı ve Sonuçları Toplantısında Oymaağaç Kazısı 2013 sonuçları anlatıldı. Eylül'de R. Czichon Çorum'da yapılan Hitit Sempozyumuna katıldı ve Oymaağaç Höyük'ün 2014 sonuçlarını anlattı. Ekim ayının başlangıcında Uşak Üniversitesi Coğrafya Kulübü'nün davetlisi olarak R. Czichon tarafında "Hititlerin Dini Merkezi Nerik" konulu bir konferans verildi.

25 Yayınları

R. M. Czichon, Oymaağaç Höyük/Nerik(?). In: M. Doğan-Alparslan – M. Alparslan (Hrsg.), Hititler. Bir Anadolu İmparatorluğu. Hittites. An Anatolian Empire (İstanbul 2013) 298–309.

R.M. Czichon, Das Oymaağaç Höyük/Nerik(?) Projekt 2005-2012. In: Ü. Yalçın, Anatolian Metal VI (Bochum 2013) 195-203

M. A. Yılmaz, Vezirköprü/Oymaağaç Höyük Arkeolojik Eğitim Programı, Aktüel Arkeoloji Dergisi, Kasım-Aralık 2013 / 36, Sayfa 16.

C. Fox – K. Marklein, Primary and secondary burials with commingled remains from archaeological contexts in Cyprus, Greece, and Turkey. In: A. J. Osterholtz – K. M. Baustian – D. L. Martin (Hrsg.), Commingled and Disarticulated Human Remains (New York 2014) 193–211.

G. K. Kunst – H. Böhm – R. M. Czichon, Bronze Age walls and Iron Age pits – contextual archaeozoology at Oymaağaç Höyük, Turkey. Journal of Eastern Mediterranean Archaeology Heritage Studies (im Druck).

26 Web sayfa (*open access prensibi*)

Kazı alanın haritası ile jeofizik haritası, bütün küçük buluntular (2014 dahil), bütün locuslar ve bütün açmaların son raporları web sayfamızda bulunur ve kullanılabilir:

www.nerik.de

2014 son raporun resimleri

Res. 01: Kazı üyeleri 2014

Res. 2,3: Alman ve Türk öğrenciler beraber çalışıyorlar

Res. 4,5: 'Fieldschool' Türk öğrenciler için

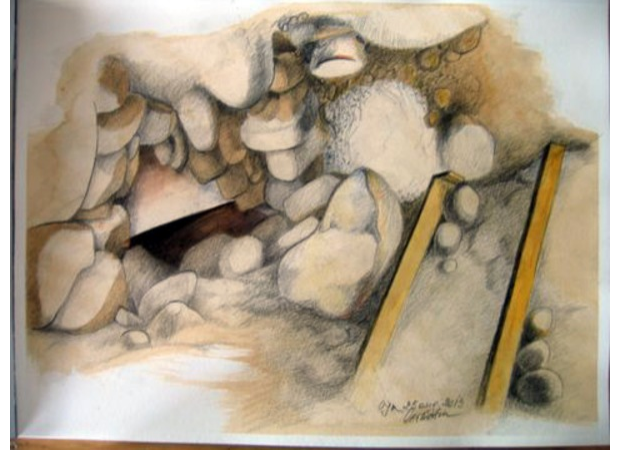
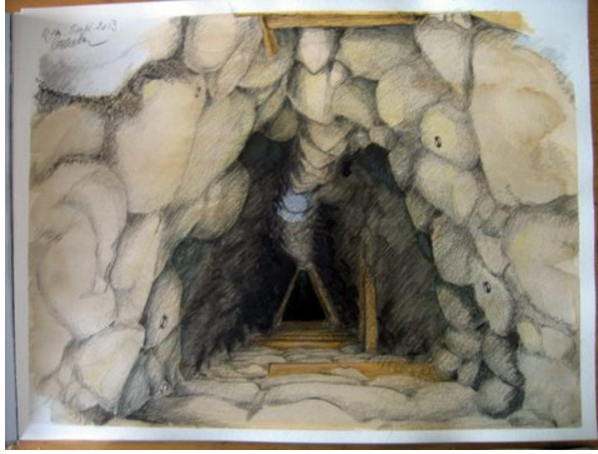
Res. 6,7: Antropolog Kathryn Marklein ve seramik uzmanı Dirk Mielke

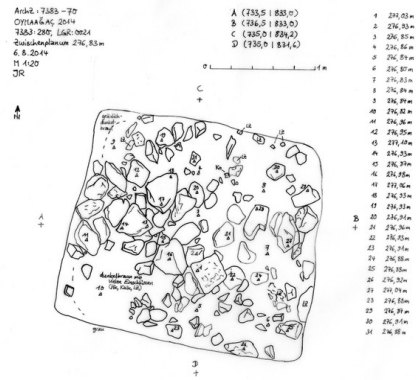
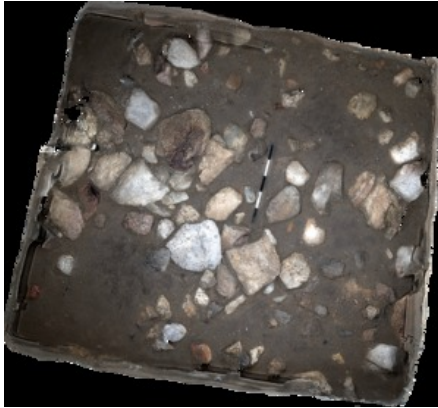
Res. 8,9: Deneyssel arkeoloji

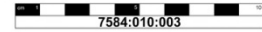
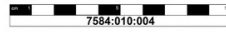
Res. 10,11: Arkeometri (Robert Sobott ve İrene Traub-Sobott kazı evinde)

Res. 12,13: Tünelin genel bakışı ve aşağıdaki tahribathı bölgesi

Res. 14-19: Hitit silosu (fotogrametrili ve çizgili belgelenmesi, taban)

Res. 20-26: Hellenistik-Roma Nekropolü: 2014 mezarlar ve buluntular

Res. 27-29: Demir Çağı cukurları sağlam hayvan kemiklerle

Res. 30-31: Hitit Mabedin giriş bölgesi ve pişmemiş tabletlerin buluntu yeri

Res.: 32-33: Hitit Mabedin avlusu ve dolguları

Res. 34-39: Pişmemiş çivi yazılı tabletler, orijinal halinde ve restore edikten sonra

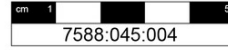

Res. 40-45: Hitit bir kerpiç-taş duvarın güçlendirilmesi

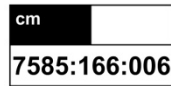
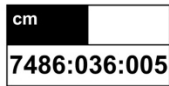

Res. 46-53: Kazı alanının korunması

Res. 54-57: Kemikli aletler

Res. 58-61: Brozlu ve demirli süsleme ve aletler

cm 1 5
7584:041:001

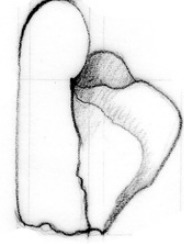
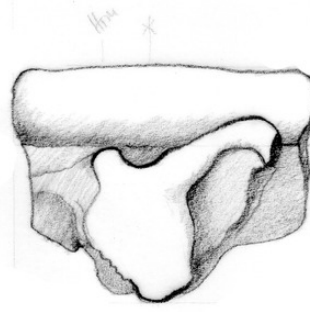
cm 1 5
7585:132:006

cm 1 5
7585:132:010

cm 1 5
7586:085:001:007

cm 1 5
7586:085:007

Res. 62-65: Hitit miniyatür kapları ve prehistoryali bir boğa aplikesi

cm 1 5
7486:034:003

cm 1 5
7585:142:006

cm 1 5
7586:122:004

Res. 66-68: Bir ağırşak ve boğa figürinlerin boynuz ve ayak parçaları

cm 1 5 10
7584:021:004

cm 1 5
7584:025:005

cm
7585:166:003

Res. 69-74: Taş baltaları, mermer bileziği, sileks bıçağı, bir levallois-aleti ve bir obsidiyen bıçağı

Res. 75-76: Hiyeroglifli yazılı mühür damgali bulla parçalı